

בש"פ 5458/19 - אברהם ויצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 5458/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: אברהם ויצמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 14.8.2019 במ"ת 19667-04-19 שניתנה על
ידי כבוד השופטת י' רז-לוי

תאריך הישיבה: י"ט באב התשע"ט (20.8.2019)

בשם העורר: עו"ד ויקי גולן

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 19667-04-19, כב' השופטת י' רז-לוי) בגדרה נדחתה בקשת העורר, עצור עד לסיום הליכים, לצאת לחתונת אחותו.

לבית המשפט המחוזי הוגש כנגד העורר כתב אישום המכיל עשרה אישומים שונים ולפיו בין השנים 2016-2019 הציג עצמו במרמה בפני מספר גורמים כבעל זכויות במקרקעין שונים או כמיופה כוח של בעלי זכויות במקרקעין. זאת, מתוך כוונה למכור במרמה קרקעות אלה. לקידום מעשי המרמה המיוחסים לו זייף העורר מסמכים רבים, עשה שימוש בחותמות ובחתימות מזויפות שנחזו להיות של עורכי דין, תוך הצגת מצג שווא על פיו הוא מוסמך למכור המקרקעין. בגין מעשים אלו קיבל העורר במרמה 2.3 מיליון ש"ח וכן ניסה לקבל במרמה סכום נוסף של מעל ל-15 מיליון ש"ח.

בית משפט המחוזי נעתר לבקשת המדינה והורה על מעצרו עד לסיום ההליכים (מ"ת 43628-01-19, כב' השופט נ' אבו-טהה) תוך קביעה שישנן ראיות לכאורה, עילת מעצר והיעדר חלופה. בתסקיר שנערך מטעם שירות המבחן צוין כי העורר אדם שאפתן שעלול לקדם מטרותיו באמצעים לא חוקיים מבלי לשקול את השלכות התנהגותו על האחר. ערר שהוגש על החלטת המעצר נדחה על ידי בית משפט זה (בש"פ 4257/19, כב' השופטת ד' ברק-ארז). בהחלטה זו צוין התחכום הניכר בביצוע העבירות המיוחסות לעורר.

כאמור, בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לאפשר לו להשתתף בחתונת אחותו, ומכאן הערר. הסניגורית הדגישה כי מדובר בשחרור לשש שעות בלבד ואת הקרבה בין העורר לאחותו. בא כוח המדינה תמך בנימוקי בית המשפט המחוזי.

2. לצורך הכרעה בבקשה זו, נסתפק בכלל לפיו אין מקום לאפשר חופשות מיוחדות לעצור עד סיום הליכים אך הפסיקה הכירה בסמכות של בית המשפט לעשות זאת במקרים מיוחדים ומתאימים.

בעניינו, העורר הודיע לבית המשפט כי אינו מעוניין באפשרות של יציאה בליווי שב"ס. באשר לבקשת העורר בדבר יציאה בליווי מפקחים מטעמו, צודק בא כוח המדינה כי בנסיבות קשה מאוד להעניק אמון למבקש שלא ינצל את המעמד. בל נשכח כי תלוי ועומד נגדו כתב אישום שהוכח לכאורה והוא צפוי לעונש מאסר. העבירות שהוכחו לכאורה מלמדות על נועזות, והיעדר נכונות להציב גבולות להשגת המטרה העומדת לנגד עיניו. נדגים את העניין באמצעות אישום מס' 6 בכתב האישום על פיו העורר הגיש מסמכים מזויפים לרשם הוצאה לפועל בדימונה, בין היתר כדי לבטל עיכוב יציאה מן הארץ נגדו. לטענת בא כוח המדינה, העורר אף הגדיל לנסוע לחוץ לארץ כיומיים לאחר הביטול.

בית המשפט המחוזי כתב החלטה מנומקת תוך התייחסות גם למשמעות אירוע החתונה עבור העורר אך בצדק קבע כי השיקולים מנגד גוברים. אמנם מדובר בתקופה של כשש שעות בלבד אך לכאורה העורר הוכיח בהתנהגותו בעבר שמעשיו אינם משדרים את הביטחון הנדרש כדי להצדיק שחרורו המיוחד כפי שביקש.

3. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט באב התשע"ט (20.8.2019).

ש ו פ ט